

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΝΙΚΗΘΕΙ

Πίνουμε το μαύρο γάλα
της αγελάδας συμφοράς,
καθώς μες στα σφαγεία
ματοκυλούν τ' αδέλφια μας.
Μας δίνουνε ψωμί,
μα είναι σκόνη,
κι' ο φίλος μας ο σκύλος αλυχτά
που βλέπει να μας στήνουν την αγχόνη.
Θα μάθουμε όμως να φυτεύουμε
Μέσα στην καρπερή μας γή
το σπόρο της ελευθερίας
το μανιτάρι της οργής.
Και μέσα στο κρασί της κόλασης
μες στο τσαμπί και στην κληματαριά
το αίμα του Εωσφόρου
ακόμα αστράφτει κι αγρυπνά.
Μας μείναν μονο μάτια να κλαίμε το χαμό μας;
Όχι, στρατιές προγόνων
Κάτ' απ' το πράσινο χορτάρι καρτερούν.
Τη νύχτα η κουκουβάγια
κλωσσάει της εκδίκησης τ' αυγό,
λύκοι θα γίνουνε οι γιοί μας
ανήμερα θεριά

Ιβάν Γκολ (1891-1950)
Μετάφραση Ε.Χ. Γονατάς